

CHARLOTTE GAINSBOURG TRODDE ATT HON VAR FÖR BLYG FÖR ATT SJUNGA. MEN SÅ TRÄFFADE DEN FRANSKA SKÄDISEN AIR OCH SPELADE IN EN SKIVA SOM HAR VÄLDIGT LITE MED PAPPA SERGE ATT GÖRA.

Text Agnes af Geijerstam

1984 ligger Charlotte Gainsbourg klädd i pyjamasjacka och trosor på en stor säng med svarta sidenlakan, hon är 13 år och sjunger med gällt barnslig röst. Hon har sällskap av sin far Serge Gainsbourg, som också är upphovsman till låten och videon, LEMON INCEST. Sammanhanget till trots lyckas hon se fullständigt cool ut, androgynt men bestämt tonårstrulig. Samma utseende som modevärlden älskar lika mycket som filmvärlden, knappast bildskönt men med en karaktär man inte glömmer, en personlighet som verkligen går igenom duken, skärmen eller tidningssidan.

Videon till LEMON INCEST ansågs förstas skandalös, men idag 35-åriga Charlotte Gainsbourg verkar inte ha tagit någon större skada. Kanske är man van som dotter till Frankrikes största snuskhummer till nationalikon och den brittiska skådespelerskan Jane Birkin, vars stön i JE T'AIME, MOI NON PLUS fick världen att snörpa på munnen strax innan Charlotte föddes.

Hennes bakgrund har inte medfört några större divalater, snarare är hon ofta ödmjuk på gränsen till självförnekande. Hon verkar inte heller ha några problem med att hela tiden bli kopplad till sin berömda far, när jag intervjuar Charlotte dyker han snart upp utan jag frågar. Serge Gainsbourg dog när hon bara var 20 år och sedan dess har hon tagit hand om hans parislägenhet (den står kvar i sitt ursprungliga skick, kanske tänkt att bli museum någon gång). LEMON INCEST följdes av en hel skiva, men sedan tog det 20 år för Charlotte Gainsbourg att återkomma till musikvärlden. När hon nu gör det på albumet 5:55 är det i sällskap med Air (som skrivit musiken) och Jarvis Cocker och Divine Comedys Neil Hannon (som skrivit texterna).

Det är småglittrigt, omfamnade – franskt, kanske? – även om låtarna för det mesta är på engelska. Och som någon sa: ”Hon kan inte heller sjunga, så hon viskar fram sången precis som sin mamma.”

– När jag gjorde mitt första album var jag ju bara ett barn, säger Charlotte. Det var i grunden min fars arbete och när han dog, dog liksom allt med honom. Jag kände inte att jag själv hade rätt att göra musik, jag var för blyg och såg mig inte som en sångerska. Men med tiden hände småsaker som fick mig att ändra mig. Jag älskade Portisheads första album och pratade lite med ett skivbolag redan då. Sedan använde Madonna min röst i inledningen av en låt [WHAT IT FEELS LIKE FOR A GIRL från 2001]. Jag fick perspektiv, upptäckte rösten till någon annans musik och blev mer självsäker. På en Radiohead-konsert sprang hon in i Air.

– Jag hade tänkt att jag ville jobba med dem rätt länge, jag tyckte så mycket om deras soundtrack till VIRGIN SUICIDES. Musiken skapade en atmosfär där jag kände mig säker, skyddad.

Texterna kom till i flera steg. Neil Hannon dök upp i Paris och både sjöng och skrev tillsammans med Charlotte, för att sedan bli avlöst av Jarvis Cocker. Bästa låten på skivan, THE OPERATION, är en svalt ironisk betraktelse över plastikoperationer.

– Jag visste tidigt att jag ville sjunga på engelska, franskan innebar för många referenser till min far.

Fram till nu har Charlotte Gainsbourgs karriär handlat om

skådespeleri. Inledningsvis castades hon som rebellisk tonåring, och efter rollen i familjedramat LA BÜCHE belönades hon med en fransk Césarutmärkelse. De senaste åren har hon gått från lovande till att vara en av de absolut främsta skådespelerskorna i sin generation.

Med maken Yvan Attal, regissör och skådespelare, ses hon numera som en symbol för den unga franska filmscenen, och i vinter spelar hon och Gael García Bernal huvudrollerna i landsmannen Michel Gondrys THE SCIENCE OF SLEEP.

ÄR DET SKILLNAD PÅ ATT HÖRA SIN RÖST PÅ SKIVA OCH SE SIG SJÄLV PÅ FILM?

– Jag är aldrig nöjd med hur jag ser ut och vill oftast inte se den färdiga filmen. Jag blir generad, tycker mer om filmen ju mindre min roll är. Det är annorlunda med musiken, jag känner mig inte alls generad med min röst. Dessutom har jag varit med under hela processen. När man agerar ser man ju bara den slutgiltiga produkten. Jag känner mig ofta helt frikopplad från arbetet bakom. Ödmjukheten till trots har Charlotte Gainsbourg onekligen lyckats med en hel del. Ska man vara amatörpsykologisk kanske hennes talang är tillräckligt stor för att inte behöva ett uppblåst ego.

– Någon gång kanske jag till och med kan göra samma sak med film, alltså vara med i hela processen som regissör. När jag var liten och såg min mor agera kändes det fantastiskt att vara i den betraktande rollen. Likaså när jag ser min pojkvän arbeta. Han njuter så mycket av att regissera. Men jag vet inte om jag tillräckligt tekniskt lagd. Vi får se.

Charlotte Gainsbourgs album 5:55 (Warner) finns ute nu. THE SCIENCE OF SLEEP har svensk premiär 1 december.

Charlotte forever